

Odessa. Acolo găsi și pe Vasile Caravia, care venise de câte-va zile din Galați, cu 200 de ostași și cu șesze tunuri mici, pe care le luase din corăbiile turcești, captivate la Galați. Atunci se începu, între Ipsilante din Focșeni și Tudorū din Bucuresci, corespondința imediată și pe față care se urmă neîncetatū prin curieri particulari.

Totū-d'acolo își îndreptă Ipsilante marșulū spre Mizilū, din Județulū Buzău, unde se întâlni cu Gh. Olimbie; și aflându despre fuga boierilorū din Bucuresci în Transilvania, publică următoarea iproclamațiune:

Nobili locuitori ai orașului Bucuresci.

„Trecēnd prin pământurile Daciei, cu mare nemulțumire amū aflatū că v'ați risipitū și v'ați lās-satū Capitala pustie.

«Locuitori ai Bucuresciului! Patria vóstră și toți cei dreptū-cugetori desaproabă acēstă purtare a vóstră; patriotismulū bărbațilorū viteji și generoși la asemenea împrejurări se arată. Când stēlpii Pa-

Focșeni, ceru de la elū voia de a trece Dunărea, spre a res-
cula, în intervallulū acesta, și pe Bulgarii, promițēndūi
tot-ūă-datā ca săi pregătēscā și vre-o 4, 5 mii de óste, cu
tóte celle trebuincióse. Iēr Ipsilante i rēspunse că ūă asse-
menea faptā nu este potrivitā cu împrejurările de față,
pentru cuvinte maī inalte, sperāndū, negreșitū, la concu-
sulū Russiei.

(Not. autor.).